

Tajemství princezny Talary

Část III.

napsal Mera Llykith

Gnorbooth byl právě na odchodu ze své oblíbené hospody U rozbité lavice v Camlornu, když zaslechl, jak ho někdo volá jménem. Jeho jméno nepatřilo k těm, které by si člověk mohl splést s nějakým jiným. Otočil se tedy a uviděl z temné uličky vyjít lorda Eryla, královského bojového mága z paláce.

Milorde, řekl Gnorbooth s příjemným úsměvem.

Ty jsi dnes večer venku, Gnorbooth? To je ale milé překvapení, zašklebil se lord Eryl s co možná nejnepříjemnějším úsměvem. "Tebe ani tvého pána už jsem pořádně neviděl snad od oslavy konce století, i když chápu, že určitě máte spoustu práce. Jen jsem si tak říkal, v čem asi ta spousta práce spočívá..."

S ochranou říšských zájmů v Camlornu je spousta práce, milorde. I když nechápu, proč by vás měly všechny ty drobné záležitosti, které má velvyslanec na práci, vůbec zajímat.

Ale mě opravdu zajímají, prohlásil bojový mág. "Zvláště od té doby, co se pan velvyslanec začal v poslední době chovat nanejvýš tajemně a nediplomaticky. A pokud jsem to dobře pochopil, přivedl si domů jednu z těch poběhlic ze slavnosti květin. Jmenuje se, myslím, Gyna, nebo ne?"

Gnorbooth pokrčil rameny: "Řekl bych, že je do ní zamilovaný, milorde. Lidé z lásky dělají náramné hlouposti, jsem si jist, že o tom už jste taky něco slyšel."

Vždyť je to jenom obyčejná šlapka, rozesmál se lord Eryl. "Ale všiml sis, jak moc je podobná zesnulé princezně Talaře?"

Žiju v Camlornu teprve patnáct let, milorde. Nikdy jsem nebožku její výsost neviděl.

No, pochopil bych, kdyby začal psát básně nebo tak něco, ale proč tráví zamilovaný mužský celé dny v palácových kuchyních a tahá rozumy ze starých sloužících? Podle mých skromných zkušeností to nevypadá, že by ho spalovala horoucí vášeň. Lord Eryl obrátil oči v sloup. "A jaké povinnosti má teď tvůj pán v - eh, jak se ta vesnice jmenuje?"

V Umbingtonu? odpověděl Gnorbooth, a hned si přál, aby to byl neudělal. Lord Eryl byl příliš dobrý herec, aby na sobě dal něco znát, ale Gnorbooth měl takový nepříjemný pocit v žaludku, že bojový mág vůbec nevěděl, že lord Strale odjel z hlavního města. Potřeboval odsud zmizet a rychle velvyslance varovat, ale pořád tu byla hra, kterou bylo třeba dohrát do konce, a to velmi opatrně. "Pojede tam až zítra. Myslím, že má jenom opatřit císařskou pečetí nějaké lejtstro."

A to je všechno? Chudák tvůj pán, to musí být hrozná nuda. Tak to já se za ním zastavím, až se vrátí, uklonil se lord Eryl. "Děkuji ti za sdílnost. Sbohem."

Sotva královský bojový mág zmizel za rohem, Gnorbooth se vyšvihl do sedla. Vypil dnes o jednu dvě skleničky nad míru, ale věděl, že se musí dostat do Umbingtonu dřív než agenti lorda Eryla. Z hlavního města vyrazil tryskem směrem na východ a doufal, že podél silnic najde nějaké rozcestníky.

Lord Strale zatím seděl v zaplivané špeluňce páchnoucí plesnivinou a kyselým pivem a kroutil hlavou nad tím, jak císařská agentka lady Brisienna vždycky dokáže vybrat pro ta nejsoukromější jednání co nejveřejnější místo. V Umbingtonu bylo právě po žních a všichni čeledíni a nádeníci se snažili propít svou hubenou mzdu co nejhluchnějším způsobem. Vzal si oblečení, které se do té hospody hodilo, kalhoty z hrubé látky a prostou rolnickou halenu, ale i tak si pořád připadal nápadný. A ve srovnání se svými dvěma ženskými společnicemi určitě nápadný byl. Žena po jeho pravici byla zvyklá navštěvovat ta nejvykřičenější místa v Daggerfallu jako obyčejná prostitutka, a lady Brisienna si tu zjevně připadala jako ve svém živlu ještě o něco víc.

Jakým jménem Vás mám oslovovat? zeptala se pečlivě lady Brisienna.

Jsem zvyklá na jméno Gyna, i když to se možná brzy změní, odpověděla jí druhá žena. "Nebo taky ne, samozřejmě. Možná budu mít na náhrobním kamení napsáno Gyna, poběhlice."

Lord Strale se zamračil.

Dohlédnu na to, aby se Vás už nikdo nepokusil připravit o život, jako tehdy na slavnosti květin. Ale bez pomoci císaře Vás nebudu moct chránit věčně. Jediné dlouhodobě vhodné řešení je pochytat ty, kteří by Vám chtěli uškodit, a pak Vás dosadit na místo, které Vám náleží.

Vy mému příběhu věříte? obrátila se Gyna na lady Brisiennu.

Jsem vrchním císařským agentem ve Vysoké skále už dlouhá léta, a slyšela jsem už i podivnější historky. Kdyby Váš přítel velvyslanec nebyl provedl vyšetřování a kdyby nezjistil to, co zjistil, nechala bych Vás vyhodit jako pomatenou, zasmála se Brisienna a přinutila tím Gynu, aby se také usmála. "Ale ano, teď Vám věřím. Možná jsem to já, kdo tady nemá všech pět pohromadě."

Pomůžete nám? zeptal se Lord Strale jednoduše.

Lady Brisienna se zamyšleně zahleděla na dno svého džbánu.

Plést se do záležitostí provinčních království je vždycky ošidné. Pokud se neobjeví hrozba vůči říši jako takové, většinou se do toho radši nevměšujeme. Ve Vašem případě se jedná o zpackaný pokus o vraždu, ke kterému došlo před dvaceti lety, a o jeho následky. Kdyby se mělo jeho císařské veličenstvo angažovat v každé zparchantělé potyčce o následnictví v každém z tisíců vazalských královstvíček, vůbec by se nedostalo ke své skutečné práci pro vyšší dobro Tamrielu.

Rozumím, zašeptala Gyna. "Když jsem si konečně na všechno vzpomněla, kým jsem bývala a co se mi stalo, rozhodla jsem se, že s tím nic dělat nebudu. Vlastně jsem se chystala z Camlornu odjet a vrátit se domů do Daggerfallu, když jsem znovu uviděla lorda Stralea. Byl to on, kdo začal s tímhle vyšetřováním a zjistil, co se vlastně stalo, ne já. A když mě přivedl zpátky, chtěla jsem jenom vidět svou neteř a říct jí, kdo vlastně jsem, ale on mi to zakázal." Bylo by to příliš nebezpečné, prohlásil Strale. "Stále ještě nevíme, jak hluboko ta konspirace sahá. Možná se to nedozvíme nikdy."

Omlouvám se, tohle se mi stává často, že na krátké otázky dávám zbytečně dlouhé odpovědi. Když se mě lord Strale zeptal, jestli vám pomůžu, měla jsem začít slovem 'ano', zasmála se pro změnu lady Brisienna, když viděla, jak se lord Strale a Gyna tváří. "Pomůžu vám, samozřejmě. Ale aby to dobře dopadlo, musíte splnit dva požadavky jeho veličenstva císaře. Zaprvé, musíte zcela přesně prokázat, kdo stojí za tím spiknutím, které jste odhalili. Musíte někoho donutit, aby se přiznal."

A za druhé, přikývl souhlasně lord Strale, "musíme prokázat, že je to záležitost hodná pozornosti Jeho císařského veličenstva, a ne pouhá lapálie lokálního významu."

Lord Strale, lady Brisienna, a žena, která si říkala Gyna, diskutovali o tom, jak dosáhnout svého cíle, ještě několik dalších hodin. Když se konečně dohodli, co je třeba udělat. Lady Brisienna odešla a vydala se hledat svého spojence Proseca. Strale a Gyna vyrazili na západ, do Camlornu. Krátce poté, co vjeli do lesa, v dálce před sebou zaslechli cválat koně. Lord Strale tasil meč a pokynul Gyně, aby se se svým koněm držela za ním.

V té chvíli přišel útok, ze všech stran najednou. Přepadení. Osm chlapů se sekerami, kteří číhali v záloze.

Lord Strale rychle strhl Gynu z koně a stáhl ji před sebe. Pak udělal rychlé gesto oběma rukama, zručně a jistě. Kolem nich se vytvořil ohnivý kruh a dále se šířil, až útočníky pohltily plameny. Chlapi zařvali bolestí a padli na kolena. Lord Strale pobídl koně, aby přeskočil přes nejbližšího z nich, a vyrazil plným tryskem k západu.

Myslela jsem, že jste velvyslanec, ne mág! smála se Gyna.

Věřím, že diplomacie má své místo a čas, odpověděl jí lord Strale.

Pak na cestě narazili na koně s jezdcem, kterého předtím zaslechli. Byl to Gnorbooth. "Milorde, jde po vás královský bojový mág! Zjistil, že jste byli v Umbingtonu!"

Přiznám se, že to nebylo nijak těžké, ozval se z lesa hlas lorda Eryla. Gnorbooth, Gyna a Lord Strale se zahleděli do temnoty mezi stromy, ale nic tam nespatriili. Hlas bojového mága jako by se ozýval odevšad a zároveň odnikud.

Omlouvám se, milorde, povzdechl si Gnorbooth. "Snažil jsem se vás varovat tak rychle, jak jen to šlo."

V příštím životě si možná budeš pamatovat, že se svými plány se nemáš svěřovat opilci! smál se lord Eryl. On viděl své cíle dobře, a mohl tedy seslat kouzlo.

Gnorbooth ho uviděl jako první, ve světle ohnivé koule, kterou Eryl vypustil ze špiček prstů. Lord Eryl si později kladl otázku, co měl ten hlupák vlastně v úmyslu. Možná se rozběhl, aby odtáhl lorda Stralea kouzlu z cesty. Možná se snažil ničivým plamenům prostě vyhnout, a omylem vyrazil doleva, když měl jet doprava. Možná, i když to zní nepravděpodobně, chtěl obětovat svůj život pro záchranu svého pána. Ať už měl jakýkoli důvod, výsledek byl stejný.

Dostal se kouzlu do cesty.

Temnotu noci prořízl výbuch energie a rázová vlna setřásla spící ptáky ze stromů na míle daleko. Několik čtverečních stop cesty, kde stál Gnorbooth se svým koněm, pokrývalo černé sklo. Nezůstal po nich ani obláček páry. Gynu a lorda Stralea to odhodilo zpět. Když se jejich kůň vzpamatoval, odcválal pryč, jak nejrychleji mohl. V dohasínající záři výbušného kouzla se lord Strale zadíval přímo do lesa a do hrůzou široce otevřených očí bojového mága.

Zatraceně, vykřikl lord Eryl a dal se na útěk. Velvyslanec vyskočil na nohy a rozběhl se za ním.

Na tohle kouzlo je potřeba spousta many, dokonce i pro Vás, konstatoval lord Strale v běhu. "Nevěděli jste, že kouzla sesílaná na dálku nemáte používat, když si nejste jist, že Vám nic nezablokuje dráhu k cíli?"

Nikdy by mě nenapadlo - že ten idiot - Než mohl lord Eryl svou stížnost dokončit, dostal ránu zezadu a srazilo ho to na vlhkou lesní hlínu.

Na tom nezáleží, co sis myslel, prohlásil lord Strale klidně, otočil bojového mága na záda a přimáčkl mu ruce k zemi koleny. "Nejsem sice bojový mág, ale vím dost na to, abych všechny své rezervy nespotřeboval na to tvé malé přepadení. Možná je to otázka filosofického přístupu, konec konců jsem vládní agent, a tak mám tendenci jednat konzervativně."

Co chcete dělat? kňučel lord Eryl.

Gnorbooth byl dobrý chlap, jeden z mých nejlepších, takže teď ti udělám něco, co bude hodně bolet, velvyslanec udělal drobné gesto a jeho ruce se jasně rozzářily. "Nepochybuji o tom, že tě to bude bolet. Jak moc, to záleží na tom, co mi povíš. Chci slyšet o bývalém vévodovi z Oloine."

Co chcete slyšet? vykřikl lord Eryl.

Řekněme, že všechno, pro začátek, odpověděl trpělivě Lord Strale.